

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 181. Clarentiæ Dux Regis Angliæ frater ejus jussu necatus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Secul. XV. Angli de præda sibi erepta maxime con-
A C. 1478. questi, factis velis in Angliam re infecta
 revehebantur.

§. CLXXXI.

*Clarentiæ Dux ab Eduardo fra-
 tre suo e medio sub-
 latus.*

Eduardus spe sua delusus, adeo vehe-
 menti ira commotus est, ut extra
 modum in suos quoque suspiciosus, in
 Clarentiæ Ducem proprium suum fra-
 trem hanc ferret sententiam: vivus dis-
 cisso ventre exenteratus intestina sua
 in ignem conjici, conspiceret, & demum
 capite truncaretur. Id tamen adeo
 sævum supplicium ejus Mater fletibus
 ac precibus suis avertit. Data tamen
 est Duci quoddam mortis genus eligen-
 di libertas; ipse vero optavit in dolium
 vini Cretici, quod *malvaticum* vocant, capi-
 te demergi, ibique suffocari maluit. Singu-
 lare prorsus supplicii genus, proprio ta-
 men ejus voto congruum. Equidem in
 dolio, ut petierat, suffocabatur, nihilo-
 minus eidem caput obtruncatum, cor-
 pus vero Londini in Ecclesia Carmeli-
 tarum, in monumento uxoris suæ an-
 tea defunctæ depositum est.

*Duchefne
 hist. Angl.
 l. 19.*

*Bacon hist.
 Henr. VII.
 Polyd. Virg.
 l. 24.*

Funesta

Funesta hæc Clarentiæ Ducis mors **Sæcul. XV.**
 Eduardo funesta accidit; præterquam **A. C. 1478.**

enim, quod proxime & ipse, e vivis ere-
 ptus fuisset, referunt Auctores, quod ab
 illo temporis articulo, quotiescunque
 pro cujusdam ad extremum supplicium
 damnati vita exoraretur, Eduardus
 confestim data vitæ gratia solitus esset
 cum profundo suspirio exclamare. *O*
infelicem fratrem meum, pro cujus salute
nemo rogavit. Hæc sola fuit tanti deli-
 cti poenitentia; id vero amplius in hoc
 Rege mirum videtur, quod quamvis tam
 vehementi suspicionum æstu agitaretur,
 ut temere proprium fratrem neci daret,
 nihilominus nullam omnino de Gloce-
 striensi Duce fratre suo secundo genito
 alias vaserrimo sui ævi Principe suspi-
 cionem conceperit, qui tamen postea E-
 duardi filiis sceptrum iniquissime eri-
 puit. Non desunt, qui Clarentiæ Du-
 cem sibi clandestinis suis consiliis, atque
 calumniis Angliæ Regis invidiam accer-
 sisse opinantur, ac propterea Eduar-
 dum hujus mortem decrevisse, quem re-
 gnum affectare suspicabatur. Nec fors
 temere conjicimus, Regis odium in Du-
 cem ex foedere cum Varvicensi Comite
 adversus Eduardum pacto ortum tra-
 xisse.